

ÖKÜZ DEDİ Kİ

Nureddin Yıldız Hocaefendi'nin 11.05.2008 tarihli (44.) Hayat Rehberi dersidir

Bismillahirrahmanirrahim.
Elhamdüli'llahi Rabbi'l âlemin ve sallallahu ve selleme âla seyyidina Muhammedin ve ala alihi ve sahbihi ecmaîn.

Değerli kardeşler,

Bugün Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin lisanından günlük hayatımıza göre farklı bir konuyu dinleyeceğiz. Bir hayvanın Allah'ın kudretiyle insanlarla konuşmasını değerlendirmeye çalışacağız. Önce bir mümin olarak bizim için kesinlik ifade eden tartışılmaz gerçeklerden birisini zihnimizde tekrar netleştirmemiz lazım.

Biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizi çok güzel konuşan, iyi insan, ahlaklı insan, etkili insan vesaire gibi kendi aramızda üstünlük gerekçesi olarak kabul ettiğimiz nedenlerden birinden dolayı sevmiyoruz. Biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizi beğenmedik. Beğenmek, seçmek, hoş görmek, uygun görmek filan gibi ifadeler onun için geçerli değil. Biz ona teslim olduk. Beğenmek demek üç sözünden ikisi hoş olduğu için hoşumuza gitti, beğendik demektir. Böyle bir şey geçerli değil. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz bizim iman kilidimizdir. Allah Teâlâ'ya imanımızın kilit ismi olduğu için ona iman ettik. Bu nedenle o bize binlerce sene sonra cehennem ateşi şöyle yanacak dediği için cehenneme inandık. O bize "binlerce sene önce şöyle bir olay oldu" dedi hiç de bir kanıt göstermediği halde "doğru diyorsun" dedik.

Ebubekir radiyallahu anh senin adamın Arş'a kadar çıkıp gidip geldiğini söylüyor diye miracı ona yorumlatmak isteyen müşriklere ne cevap vermişti?" Doğrudur" demişti. Neye binaen doğrudur demişti?

"O bana çok daha ötelere haber veriyor da onu da doğruluyorum" demişti. Gene Arş'a gittim dediği çok yakın bir şey. Kudüs'e gittim dediyse çok yakın bir mesafe. O binlerce sene sonrasının cennetinden bahsediyor. Onu doğrulayan birisi dün gittim, geldim dediği sözü doğrulamaz mı?

Bu gerçeği zihnimizde berraklaştırmamız lazım. Bizim Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin anlattığı şeyler arasında aklımıza takılan ve takılmayan bölümü asla olamaz. Aklımızı siler atarız, onun dediğine iman ederiz. İman budur. Ama ben konuşurken veya çok sevdiğimiz başka bir insan konuşurken sözlerinden seçim yaparız, beğeniriz. "Filan sözü çok güzel söyledi" deriz. "Şu sözde iyiydi" deriz, "bu sözü de herhalde doğru değildi" diyebiliriz. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem için böyle bir şey yok. Ashabı kiramın imanlarının farkı buydu, onunla hiç tartışmadılar. "Ama Ya Resûlullah" sözü hiç ağızlarından çıkmadı. "Ama" kelimesini kullanmadılar, ne dediyse "peki Ya Resûlullah" dediler. Hatta ve hatta Arapça'da evet sözünün karşılığı olan "neam" kelimesini bile kullanmadılar.

"Neam," evet doğru söylüyorsunuz demektir. Onlar sana şunu söylüyorum dediği zaman "lebbeyk, Ya Resûlullah" dediler. "Lebbeyk" ise bizim ifademizle "başım gözüm üstüne" dediler. Evet bile demediler, "baş göz üstüne Ya Resûlullah." Onlardan birisini çağırdığında "Muaz" dediğinde, "lebbeyke Ya Resûlullah, buyur baş göz üstüne Ya Resûlullah" sözünü söyletmeden daha, ne diyeceğini bilmeden teslimiyet gösteren ifadeler kullandılar, o ifadelere uygun tavır da kullandılar.

Her hâlükârda sözüme başlamadan bu gerçeği bir kere daha zihnimizde vurgulamamız lazım. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz tam bizim aklımıza uygun hakikaten böyle diyeceğimiz şeyler anlatsaydı onun peygamber olması gerekmezdi zaten. Peygamber demek, ötelere haber getiren demek. Senin aklına, benim fikrime uygun olması şart olmayan şeyler konuşan birisi demek.

Cennete iman ediyorum, cenneti akıl alır mı ki iman ediyoruz? Cehenneme iman ediyoruz, e bunu akıl alıyor mu ki iman ediyoruz?

Sonsuzluktan rakamsızlıktan söz ediyor. Bin sene, milyon sene değil, ebedilik, hiç sonu olmayan bir banttan söz ediyor. Bunu kabul ettikten sonra, filanca olay oldu, şu oldu, ben filan taşla konuştum, filan ağaç önümde eğildi, secde etti önümde dediği zaman ağacın secde etmesi zor bir şey mi Levh-i Mahfuz'dan söz ediyor. Arş'tan söz ediyor. Firdevs cennetinden söz ediyor. Bizim aklımızı filtre yapıp Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin sözlerini o filtreden geçirdikten sonra kabul etmemiz asla müminliğe uymaz. Resûlullah ile aleyhisselatu vesselam aramızda hiçbir filtre yoktur, teslim oluruz. Yalnız şu var.

Ramazan'da bir gazetenin "Ramazan sayfasında görmüştüm" diye peygambere söz mal edemeyiz. Peygamber aleyhisselamla aramızda filtre yok şartsız kayıtsız teslimiz.

Ama onun söylediğine dair belge isteriz. Onunla bir engelimiz yok, onun sözünün bize ulaşmasında ciddiyet ararız. Ben takvim yaprağında görmüştüm şöyle olmuş melekler filancaya böyle demişler. Takvim yaprağını aldığın yere koy sen. Din takvim yaprağından, gazete sayfasından hatta ve hatta rahmetli nenem anlatmıştı böyle demiş peygamber. Nene dini değil bu iş. Masal dini yok, sen nenenden masal dinle. Ama nenen Buhari biliyorduydu, Allah rahmet eylesin, onu başımızın üstüne koy.

Yani o peygamber aleyhisselam efendimizi tartışmayız ama peygamber aleyhisselam efendimizin bize getirdiği Kur'an ve Kur'an gibi bize sağlam yollarla gelen bilgiler için geçerli bu. "Bizim arkadaş dedi." Arkadaşının özelliği ne? Hacı. Senin arkadaşın hacca gidince efendimiz aleyhisselam defter mi teslim etmiş ona, bunları sana öğretiyorum niye? Ne özelliği var hacının, hocanın ne özelliği var? Âlimin bile bir özelliği yok efendimiz aleyhisselamdan sonra Cebrail geliyor mu bir daha? Hayır. E Cebrail'in gelmediği bir dünyada kimse gaybtan bir şey bilemez. O zaman bana efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem lisanından çıktığına dair bir belge getirmen lazım. Bu belge nedir? Buhari'dir, Müslim'dir, Ebu Davut'tur, Tirmizi'dir, Nesai'dir, İbni Mace'dir, Muvatta'dır, Ahmet bin Hanbel'dir. Bunlar belge isimleri. Bu belgelerin arasında da yine seçim var. Mesela Buhari, Müslim bu iki kelimeyi bir yerde duyduk mu arkadaşlar Kur'an gibi değil, ama Kur'an'dan sonraki ikinci isimler söz ediliyor demektir. Yine açık bir kapı bırakırız. Canı sıkıldığı için altına Müslim yazabilir, "yaz Buhari gitsin" olabilir.

İnsanların yine güveni söz konusu. O zaman sen Buhari mi dedin, Müslim mi dedin? Neresinde? Filan yerinde. He giderim oraya müracaat ederim o doğrulamayı yaparız. Burada kuralı tekrar özetliyorum. Biz Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizle asla tartışmalı bir şekilde iman etmedik. Beğenerek alacağımız herhangi bir sözü yoktur, iman ettik. İman ne demek? Yüzde yüz teslim olmak demek. Şu kadar fark var. Biz Resûlullah dedi aleyhisselatu vesselam denen bir sözün kaynağını ararız yalnız, nerede dedi? Takvim yaprağında olmaz, vaazda dinlemediğim olmaz, hoca konuşmasında söylemişti olmaz.

Hocanın bu dinde konuşma hakkı yok, âlimlerin konuşma hakkı yok. Allah konuşur, peygamber konuşur. İmam-ı Azam'ın da konuşma hakkı yok. İmamı Azam niye konuşuyor? "Resûlullah dedi" diye konuşuyor. Bir şey deme hakkı değil, bir şey demek hakkı olan Allah'ı ve Resulü'nü tanıtıyor bize. Biz "İlâhü illallah Muhammedür Resûlullah" ta iki isim zikrettik. Allah ve Muhammed. Ve ondan başka bağlayıcı kimsemiz yok. Bizi onlara götüren, bağlayıcı bizim için. Ebu Halife'yi severiz. İmam Malik'i severiz, önünde eğilir edebimizden ağızımızı açmayız. Niye? Ulaşamadığımız Resûlullah'a bizi ulaştırdıkları için sallallahu aleyhi ve sellem. Onların özel bir değeri olduğunda dolayı değil. Onların

değeri bizim kolay kolay yapamayacağımız bir işi becerip bize teslim ettikleri için, hazır lokma haline getirdikleri için, Allah onlardan razı olsun.

Buradan ne çıkarıyoruz kardeşler? Biz bir Müslüman olarak "Resûlullah dedi ki" diye bir söz duyduğumuzda o sözün altında dipnotta Buhari yazıyorsa, Müslim yazıyorsa, Ebu Davut yazıyorsa, Tirmizi yazıyorsa otururuz. Dese ki o sözde "gökler aşağıda, yer yukarıdadır" diye bir söz olsa, belli ki bu söz doğru değil. Onu da kabul ederiz. Demek ki bundan sonra "gök aşağısı, yer yukarısıdır" deriz. "Su katıdır, taş sıvıdır" dese bir hadiste, hemen bakarım bu nerede geçmiş bu hadis? Buhari'de mi geçmiş. Bundan sonra sıvının adı taş, sertin adı da sudur derim. Bitti, benim için her şey değişti demektir. İnşallah bu imanı zaten taşıyoruz. Ama özellikle bugünkü dersimizin ön mukaddimesi olarak zikretmem gereken bilgiler olduğu için bunları tazeledim.

Kardeşler,

Peygamber aleyhisselatu vesselam efendimiz bir sabah namazından sonra ashabıyla sohbet ederken onlara farklı bir şeyden söz etmiş. Buyurmuş ki "adamın biri zamanında -kendinden önceki bir olayı anlatıyor- zamanında öküzüyle tarlasını sürüyormuş, adam yorulmuş. Öküzün arkasında o da yürüyor, "ya bineyim bu öküze" demiş. Nasıl olsa sürüyor öküz, hayvancağaz sürerken bir de onu binmiş. Öküz de gitmemiş. Gitmeyince kamçılarmış öküzü. Öküz bakmış ki adam hem yanlış iş yapıyor, bir de üstüne kamçıyla vuruyor, dönmüş, ben bu iş için yaratılmadım ben tarla sürerim, demiş. Dile gelmiş öküz. Bu sözü dinleyen sahabeler, suphanallah öküzde mi konuşuyor, demişler. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurmuş ki, konuştuğuna ben inanıyorum. Ebubekir'de inanır, Ömer'de inanır, demiş. Orda Ömer ve Ebubekir yok ama. Sonra buyurmuş ki, bu da ne, demiş. 'Ben size başka bir konuşan hayvan anlatayım. Günün birinde bir kurt, çobanın koyunlarından birisini çalmış. Çoban da gitmiş kovalamış kurdu, ağzından almış koyunu. Kurt dönmüş bakmış yem gitti. 'İyi bugün kurtardın ama gün gelecek benden başka bu koyunları bekleyen olmayacak, bakayım nasıl kurtaracaksınız o zaman' demiş.' Gene ashabı kiram suphanallah kurtta mı konuştu yahu, demişler. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem buyurdu ki, ben inanıyorum buna Ebubekir'de inanır Ömer'de inanır, demiş. Bu hadis Buhari'de, Müslim'de, Ahmed bin Hanbel'de ve benzeri bütün sağlam hadis kitaplarımızda var arkadaşlar. Kuran ayeti değil ama ayetten sonra ki en güçlü bilgimiz. Dolayısıyla ben Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin böyle bir konuşma yaptığına inanıyorum iman ediyorum. O söylediğine inandığım için de böyle bir olay olduğuna da yüzde yüz inanıyorum. Hiç tereddüdüm yok. Böyle bir olay olduğuna da yüzde yüz inanıyorum. Hiç tereddüdüm yok. Bu dersten bize bazı önemli alıntılar hakkı çıktı arkadaşlar.

Bir, burada müthiş bir gerçek var. Bu gerçek hepimize ders olacak. Bir yerde bir konuşma yapılıyor. O konuşma Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimizin meclisi ve sabah namazını kıldırıldığı bir yer. Orda yüz kişi varsa eğer o yüz kişinin yüzü de Resûlullah'ın arkasında sabah namazı kılmış insanlar. Orda bir enteresan şey söylüyor efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem oradakilerde olmaz böyle bir şey demiyorlar. Hayret yahu öküz nasıl konuştu, diyorlar ama efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem onların tereddüt olmayan ama hayret ifade eden 'öküz insanla konuşuyor' cümlelerine karşı, ben inanıyorum Allah konuşturur, diyor. Şüphe ediyorsanız Ebubekir'e, Ömer'e de sorun onlarda inanır. Ebubekir, Ömer böyle bir şey duymamışlar. Orda yoklar zaten. Burada arkadaşlar müthiş bir bağlantı var. Karşısında arkasında namaz kılmış cemaati belki de o cemaatle namaz kılarken Cebrail aleyhisselam da ordaydı. Sayısını Allah'ın bileceği kadar melekler ordaydı. Mescidi Nebi'de namaz kılınmış. Sahabe insanlar. Bedir'e katılmışlar belki de Uhud'a katılmışlar mücahid insanlar. Ama bir

tereddüt hissiyatı anında, iki isimden söz ediyor efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Ebubekir'de, Ömer'de inanır buna, diyor. Herkes orda Ömer aslında. Herkes camide namaz kılıyor ama Ömer, Ebubekir olmuyor kimse arkadaşlar. Çünkü orda Ömer olsaydı Ebubekir olsaydı suphanallah öküzde mi konuşuyor demeyeceklerdi. Ne müthiş şey konuşmuş, diyeceklerdi. Herkes Müslüman, Müslümanda kimse Ebubekir değil arkadaşlar. Orda mesela Abdurrahman İbni Avf'da vardı. O da aşere-i mübeşşereden cennetle müjdelenmişlerden. Yahu Abdurrahman konuşmaz mı öküz, diye dönüp ona soru sormadı efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Orda olmayan ve bu olayı dinlemeyen Ebubekir'i ileri sürdü, Ebubekir'in adına imza attı. Herkes onun yirmi senelik dostu orada. Herkes anam babam sana feda olsun ya Resûlullah, diyor idi. Ama Ebubekir'in yeri başka. Ömer'in yeri başka. Çünkü Ebubekir miraç gününde bu açık çeki vermişti onun önüne zaten. Ömer bu açık çekten yüz defa imzalamıştı onun önünde.

Burada kardeşler,

Normal cami Müslümanı olmakla senin adına Müslümanların açık çek kullanabileceği çapta İslam'a teslim olmuş Müslüman olmak arasında fark var demek ki, Uhud'a katılmış, Bedir'e katılmış Müslüman da olabilirsin. Yahu arkadaşlar konuşmaz mı öküz, diye dönüp onlara soru sorsaydı, ne demek ya Resûlullah sen buyurduysan konuşur tabii, taş konuşsa ne olur, derlerdi. Ama soru sorduktan sonra bu cevabı vereceklerdi. Ebubekir ile Ömer'e sormaya gerek yoktu. Açık çek vermiş zaten. Sorun Ebubekir nasıl iman ediyor. Bir tereddüdünüz varsa kurt dile geldi. Öküz dile geldi. Tereddüdünüz varsa Ebubekir'e sorun. Hani ben peygamberim diye böyle konuşuyorum Ebubekir'e sorun Ömer'e sorun.

Kardeşler

Şimdi Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz yok ama Kur'an'ı var. Hadisleri var. Biraktığı camilerin mihraplarında namaz kınıyor. Şimdi aynı tereddütlü şey gündeme geldiğinde, İslam'a sataşıldığında Kur'an dört kadınla evliliğe müsaade ediyor dendiğinde, helaldir dördü de, diyecek kadın aranıyor. Çarşafı kadın aranıyor. Dört kadında tereddüdün varsa sor bu ablaya bence. Kadın aranıyor. Sor bu hacı teyzeye denecek birisi aranıyor. Ama aslında bir taneyle idare edin demek istedi de işte, demeyecek 'dediyse Allah, öyledir' diyecek birisini arıyor. Filanca sadakayı Allah emrediyor. Filanca konu çok ağır ama Kur'an'da var denince, elbette Kur'an'da varsa daha ne tartışıyorsun, diyecek hacı amcalar her zaman farklı demek ki. Şimdi imam kardeşler diyorlar ki, yahu kardeşler camide bir ayet bir hadis okuyorsun hırsızın kolunu kesmekten söz ediyorsun solculardan komünistlerden önce hacı amcalar itiraz ediyor. İşte fark burada arkadaşlar. O camide bir tane Ebubekir vardır muhakkak sen ona gönder. Ebubekir'e sorun de Ömer'e sorun. Demek ki camilerde bir tane Ebubekir ile bir tane Ömer bulunur her zaman. Onlar da o camide o gün namaz da değilse yandın sen, yapayalnız kaldın. İşte bunun için camide bile hırsızın kolunu kesin ayetini okumak tehlikeli arkadaşlar. Kazara o ayeti zammı sure olarak okusan bile başka ayet bulamadın mı Kur'an da diyen çıkıyor sana. Senden önce camide ağlıyor sızlıyor ya rabbi cennetine koy beni diyor sonra da imama diyor ki bu ayetleri niye okudun sen diyor. Bu ayetler Kur'an'dan değil mi, Kur'an'dan ama zamanı değil. Suphanallah, Kur'an'ın baharlık ayetleri, kışlık ayetleri mi var, yanlış zamanda giydik bu elbiseyi. Kur'an'ın mevsimlik ayeti mi var? Hayır, hayır mesele bu değil kardeşler. Mesele kökünden anlaşılması lazım. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bile ben buna inandım Ebubekir'de inandı, Ömer'de inanır derken ki o samimiyet, muhakkak ki Ebubekir beni destekler düşüncesi, önündekilerin çoğu tarafından ona verilememişti demek ki.

Burada bir sır anlıyoruz kardeşler. Bir insan Kureyş'ten müşrik Lat ve Uzza'ya tapan bir dedenin torunu, son günlerine kadar öyle yaşamış zoraki sonra iman etmiş bir babanın çocuğu olduğu halde kendi kız çocuğunu diri diri toprağa gömmüş, vahşi bir adam olarak yaşadığı halde sonra kıyamete kadar Resûlullah'la aynı kabre nasıl gömülürmüş şimdi bu sırrı çözdük. İnsanlar bir kere, on dakika Resûlullah'ı kabrinde ziyaret edeyim diye senelerce harçlık biriktirirken başka iki kişiye o kabirde kıyamet sabahına kadar yatmak nasip olmuş. Sen ruhunu aklını bedenini sağlığında onun kucağına koyduğun için Allah sana bunu nasip etti zaten. Demek ki Ebubekir bir fark Ömer bir fark Allah onlardan razı olsun. Ne müthiş bir fark hem de arkadaşlar. Ne müthiş bir fark. Bu bedavaya şansa olmuş bir şey değil. Bir insanı şansa, yahu bana mağarada arkadaş lazım hicret esnasında üç kişiden kura çekin diyerek nasip olmuş bir şey değil bu. Bu senin yıllarca biriktirdiğin o hasretinin Allah'tan alınmış karşılığıdır. Dünyada ki karşılığı. Tekrar vurguluyorum. O mecliste cennetle müjdelenmiş insanlar vardı arkadaşlar. Bedir ehlinden kimseler vardı. Ve imanlarında bir şüphe yok. Zaten sabah namazı Resûlullah'ın arkasında kılındıktan sonra aleyhisselatu vesselam neyinden şüphe edeceksin? İman meselesi değil bu, imanda randıman meselesi bu. Bir iman var saniye içinde devreye giriyor. Bir iman var günlerce tartıştıktan sonra cevap veriyor. Biri manuel biri otomatik iman. Ebubekir'de tartışmaya mecal yok Ömer'de tartışmaya mecal yok. Resûlullah dedi bitti. Son cümlesinin noktasını beklememişler bir şey söylemek için. Öbürü hanımına soracak çocuğuna soracak hesap kitap yapacak tamam ya Resûlullah diyecek. Bu fark o tarafta vardı. Ebubekir ile Ömer tarafında vardı. Öbür tarafta da vardı. Şimdi diyebiliriz ki Ebubekir'de Ömer'de damadıydı. Estağfurullah kayınpederiydi. Kayınpederlerini tercih etti, akraba ilişkisi vardı. Öyle değil kardeşim. Orda başka kayınpederleri de vardı. Kendi damadı vardı. Ali benden parçadır, demişti. Ali ordaydı. O başka bir şey. Akralılık meselesi değil. Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem akrabası yoktu, ümmeti vardı. Onun öyle şeylerle alakası yoktu. Bu samimiyet başka bir mesele. Sevdiği hanımları da yan odadaydılar. Bu sözün konuşulduğu yerden beş metre ötede Aişe'si vardı. Sorulduğunda Aişe'yi çok sevdiğini söylüyordu. Hayır, hayır Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem efendimiz kayınpederini, damadını vesaire akrabasını kollamak için söylemiyor. Onların yüreğindeki imanı görüyordu. Teslimiyet tartışılmaz arkadaşlar. Ne denirse kabul eder olduğunu biliyordu. Bu bilgi ona bu sözleri söyletti. Peki, bunun bizimle bağlantısı var mı? Tekrar ediyorum var tabii. İşte şimdi biz aynı haberi duyduk aynı haberi duyduk, Ebubekir miyiz Ömer miyiz? Suphanallah öküz de mi dile geldi yahu, diyecek Müslüman mıyız yoksa, bunu mecazi söylemiştir peygamber aslında demek istedi ki, deyip onun ağzından yorum mu yapıyoruz. Herkes tarafını seçebilir şimdi. Bir paragraf çeşidi. Suphanallah ne enteresan şey bir paragraf çeşidi. Aslında demek istedi ki başka bir paragraf çeşidi. Ya bunu kim Buhari'ye söylemiş o da bir paragraf çeşidi. Herkes kendisi için yer bulabilir.

İkinci mesele kardeşler, bu hadisi şeriften ders. Ne demek istiyor aleyhisselatu vesselam efendimiz ki bizi bu bölümü çok fazla ilgilendiriyor. Şimdi öküz dile geldi ne dedi? Ben bu iş için yaratılmadım dedi. Yaratılmadım dediği iş ne? Adam üstüne binince ben insan taşımam ben tarla sürerim dedi. Bu öküzün sözünde bir mesaj var. Kurt ne dedi?

Şimdi benden kurtardın bunu, gün gelecek, benden başka koyunların çobanı olmayacak, ne yapacaksınız o gün, dedi. Bu iki sözden bize ne ders çıkıyor. Bir; öküzün verdiği ders arkadaşlar, keşke bunu öküz vermeseydi ama maalesef öküzden bu dersi almak zorundayız. Çünkü Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem medeni bir şekilde başka yerlerde de söyledi bunu. Ama öküzden de ders alınması gerekiyor ki onun ağzından da bize bilgiler verdi.

Kardeşler,

Fitratla mücadele öküzü dile getirecek kadar vahşi bir uygulamadır. Fitratla mücadele etmemek lazım. Fitrat ne demek? Allah'ın yarattığı kalıp demek, standart demek. Kadın sakallı olmaya çalışırsa bu fitratla mücadeledir. Kadının sakalı olmaz. Erkek, kadın gibi olmak, doğum yapmak isterse bu fitratla mücadeledir. Olmaz! Allah erkeği doğum yapmak için yaratmadı. Kadını da sakallı yaratmadı. Öküzü dile getirecek laflar bunlar. Öküzü konuşturacak kadar büyük gerçekler bunlar. Allah bir şeyi ne için yarattım diyorsa onu o tarzda bırakmak lazım. Şimdi, burada özellikle bir konuyu gündeme getirmiş olmak için bu hadisi şerifi bugün ders malzemesi yaptım.

Kardeşler,

Çocuk konusunda ümmeti Muhammed'in en zor yıllarından bir bölümünü yaşıyoruz. Çocuklarımız bizim istediğimiz tarzda yetişmiyor. Öyle bir ortam yok. Bizim öyle bir imkanımız yok. Bizi rahat bırakan da yok. Çocuklarımızda da öyle bir himmet yok, öyle bir dert yok. Biz çocuklarımızın doktor olmalarını, mühendis olmalarını, hafız olmalarını, hoca olmalarını, alim olmalarını, ehli tarikat olmalarını istiyor olabiliriz. Bu isteğimizde hiçbir sakınca yok. Mesela kızımızın çarşafı, peçeli, mücahid hanım olmasını isteyebiliriz. Keşke hep böyle istesek. Fakat bizim bu isteğimiz, hoca olmalarını, hafız olmalarını, çarşafı peçeli olmalarını isteğimiz bir şey onların Allah tarafından kendilerine biçilmiş fitratları başka şeydir. Allah'ın oto tamircisi olarak yarattığı bir çocuğu hafız yapmaya mühendis yapmaya doktor yapmaya çalışmak öküzü konuşturacak kadar enteresan bir olaydır arkadaşlar. Öküz bile dile gelir: "Yapma kardeşim, bundan hafız olmaz ya!" der sana. Kim bilir öküzler ne mesajlar verdi de anlamıyoruz onları. Çünkü öküzü anlamak da bir seviye işi. Yani öküz kim bilir İbranice mi konuşuyor. Arapça mı konuşuyor, o da belli değil. Bir şeyler diyor hayvancağız ama anlayan yok. Çocuklarımız üzerinde bir; ailemiz, eşlerimiz üzerinde iki; çevremiz üzerinde arzularımızın yüzde yüz gerçekleşmesi için verdiğimiz mücadele insani değildir. Erkek bir insana doğum yaptırmak için uğraşmakla, mühendislik yeteneği olmayan matematiksel zeka taşımayan bir çocuğun mühendis olması için uğraşmak arasında fark yok kardeşler. Bunu anlamamız lazım. Bizim çocuklarımızın mühendis olmaları için veya hafız olmaları için uğraştığımızın yarısı kadar ne olabilecekleri için uğraşmamız daha sağlıklıdır. Çocuğumuzun ne olabileceğini keşfetmek çok önemli bir mesele. Ben biiznillahi Teâlâ Allah'ın izniyle söylüyorum, sadece on dakika bir çocukla bana baş başa kalma imkânı verilsin beş yaşından sonra, o çocuğun kaç ayda hafız olacağını günü ile beraber söyleyebilirim. Beş ay on gün içinde hafızdır diyebilirim. Beni on dakika bir çocukla baş başa bırakın neden dolayı? Bu bir keramet değil, ilim değil bu. E sen de dört yaşında hafızlığa başlarsan, dört yaşında hafızlık yaparsan sen de bunu beş yaşındaki çocuk nasıl yapar bilirsin. Sen de üç yüz dört yüz tane hafız yetiştir, sen de anlarsın bundan. Bir marangoz, şöyle bir ağaca baktığında bunda çok budak var, bundan masa olmaz derken, Allah'ın büyük dostlarında biri, ağacın budaklı olduğunu anladı, diyor musun? Lan nerden anladsın sen bunu? E keramet, Allah dostu işte. Anlaşıldı. Kardeşim, adam günü ağaçla geçiyor. Sabaha kadar da ağaç fiyatlarını düşünüyor. E bu budaktan anlasa ne olur kestaneden anlasa gürgenden anlasa ne olur. Bu bir deneyim meselesi. Bir dershanede beş yüz tane öğrenciye matematik öğreten bir öğretmen bir çocukla on dakika baş başa kalıp, lan bu tıp kazanamaz, dediğinde suphanallah, bakma sakalı yok ama bu da keramet ehli, demek gerekmiyor ki arkadaşlar. Adam rakam kadar çocuk görmüş. Bir defter, matematik defterindeki rakam sayısına kadar çocuk görmüş. Onun zekâsının matematiğe uygun olup olmadığını yani, anlamak bir keramet işi değil ki. Mizaçlarımız bizim farklı. Yeteneklerimiz farklı. Hazreti Zeynep, Efendimizin hanımlarından, Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin sevdiği, dostlarından hazreti Zeyd'le evlendirdi onu Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem. Üç gün duramadılar. Biri sahabi erkek öbürü sahabi kadın, üç gün duramadı. Yalvardı yakardı Efendimiz, etmeyin eylemeyin! Olmadı. Medine'de yani evlendiklerinden itibaren Cebrail'in gelip gittiği bir yerde geçinemediler. Mizaçlar farklı.

Biri, bir ağanın kızı, öbürü de Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem'in yanında yetişmiş bir köle. Mizaçları, kültürleri uyuşmadı. Hazreti Ömer gibi adaleti, merhameti yerle gök arasını doldurmuş bir insan kaç tane hanım boşadı arkadaşlar! Ömer olmak, kadını da idare etme yeteneğini beraberinde getirmedi. Adam merhametli, titiz ama saat kadar hassas birisi. Bir saniye geç kalkmıyor. Her şeyi ölçülü. Böyle bir adamla bir arada yaşayacak kadının ya sıfır yetenekli olması lazım, robot gibi Ömer onu kullanacak, şuraya kalk şuraya otur. Biraz kafası başka tarafa çalışıyorsa bir arada durmaları mümkün değil. Bunları anlamak için keramet ehli olmak gerekmiyor. Bilgisayar testi yapmak da gerekmiyor. Yani kafaları bilgisayar testine koyalım; bunlara bir arada uyum sağlar mı? Olmaz kardeşim. Bu bir deneyim meselesi. Görünen köy kılavuz istemediği gibi bu eşlerin üç ay sonra boşanacağına dair keramete de gerek yok. Gün de verebilirsin. Bu, bize bir ufuk açmalı. Çocuklarımızın üzerinde sanal projeler üretmeyelim arkadaşlar. Öküzü konuşturmaya gerek yok. Bunu insanca anlamamız lazım bizim. Sen, bu çocuk doktor olacak diye uğraşacak yerde en geç on iki yaşında bir çocuğun hangi meslekte olacağı çok net belli olur arkadaşlar. En fazla on iki yaşına kadar. Artık bununla ilgili meslekler var, branşlar var. Hani, diyelim ki o pedagoğlara filan para vermek istemiyorsun bana getir ben Allah rızası için söylerim sana ya. Yani dershaneye bu çocuk mühendislik kazanacak diye verdiği paraya kadar o çocuğa harçlık versen elini ayağını öper istediğin mesleğe girerdi ya. Yazık günah. Çocuklarımızı harap ediyoruz. Filan meslek çok değerli. O mesleğe bu çocuk illa gidecek. E kardeşim herkes o mesleği istiyor. Kime süpürttüreceksin Allah Teâlâ bu sokakları, kim temizlikçi olacak. Kim tamirci olacak. E Allah seçmiş. Yüz tane kulunu filan mesleğe, on tane kulunu filan mesleğe. Allah ayarlamış bunu sen ben yaratılmadan binlerce sene önce. Niye çocuğunla kötü oluyorsun? Bu kadınla bu kocayla sizin gelebileceğiniz muhabbet noktası şu kadardır. Bu kaynasa kaynasa seksen dereceye gelebilir. Doksan derecede buhar olmaz sizden. Siz sadece çocuk doğurup büyütebilirsiniz, ileri gidemezsiniz. Bu belli bir şey. Boşuna ne muska yaptırıyorsun, bilmem ne yaptırıyorsun. Hiç birinin hayrı yok kardeşim ya! Muskacıları da meşhur ettiler bu yüzden şunu yaptı bunu yaptı. Hiç! Boşuna tütsü yapma filan ağacın kökünü yedi medi hep zarar. Sen kendi kendine kök yemişin zaten. Bunun kardeşlerim öküzü konuşturacak şeylerden konuşuyoruz biz burada. Fitratla mücadeleye gerek yok. Allah bu çocuğu hafız olmak için yaratmamış. Niye sen bunu hafızlıkta zorluyorsun!? Herkes hafız olacaktı. Kardeşim, yüz yirmi bin sahabiden yüz yirmi tane hafız yok. Ne diyorsunuz siz ya? Binde bir değil hafızlık oranı ashabı kiramda. Hafızlık sonraki nesillerde yaygınlaştı. Herkes çok iyi Müslüman olmak zorunda, akidesi sağlam insan olmak zorunda. Herkes sancağına sahip çıkmak zorunda. Herkes insanlığından taviz vermemek zorunda. Bunlar ortak değerler. Hafızlık ortak değer değil. Doktorluk ortak değer değil. Allah bir insanı hangi kapasitede yaratmışsa, bu neye benziyor? Yani bir insan 1.60 boyunda. E ben filan futbol veyahut da filan spor türüne gireceğim, onun için mengene ile asılıp büyütecek miyiz bu adamın boyunu yirmi santim daha? İnsanın boyu büyümediği gibi yetenekleri de değişik olmaz. Zorlarsın, bir sürü genç görüyorum. Filan fakülteye girecek diye dersanelerde delirtiyorlar çocukları. Kör ata çevirdiler çocuklarımızı. Hayır kardeşim. Onurlu bir temizlikçi onursuz bir doktordan daha iyi değil mi bu dünyada. Helal yiyen, haramdan korkan, kimsenin iffetinde gözü olmayan, ahlaklı, namuslu bir bekçi, ümmeti Muhammed'in malında gözü olan, insanların iffetine saygısı olmayan, haram helal düşüncesi olmayan bir doktordan bin kere daha iyi değil mi? Ya dindarlık açısından değil, insanlık açısından bile bakıldığında.

Dolayısıyla kardeşler,

Allah'ın fitratını zorlamayacağız. Öküzü sürmek için yarattıysa Allah, onu sadece sürümde kullan. Atı da sürümde kullanma, hayvana yazık. Onu da Allah binmek için yaratmış. Onu da binmek için yarattı. Herkesi ne için? Köpeği niye yarattı Allah? Bekçi olsun diye. Süs hayvanı yaparsan yazık günah köpeğe. Köpeği de köpekleştirdin, o işe tevessül edeni de. Köpekten süs hayvanı olur mu? La

havle ve la kuvvete illa billah. Allah onun girdiği yere melek sokmuyor, sen onunla avunuyor, teselli oluyorsun. Peki, senin meleklerle alakan yok. Şeytan oğlu şeytan sen! Sen köpekten başkasıyla teselli bulamıyorsun sen! Köpekten teselli bulur mu insan ya! İnsana çok sadık. İnsana sadıklığı onun imtihandan dolayı. Onunla seni imtihan edecek Allah. Nikâhlı karı ne kadar dertli, nikâhsız ne kadar ucuz. Onun gibi bir şey bu. Bir kediyi beslersin, önce seni tırmalar. Helal beslemek ama. Bir köpeğe kazara kuru bir ekmek ver yirmi sene peşinde dolaşsın. İmtihan çünkü imtihan. Nikâhlı nikâhsız meselesi gibi. Bu da bir imtihan türü. Yani hilkati zorlamamak lazım.

Allah ormanları ne için yaratmış? Ormanı onun için kullanacaksın. Sen keser ormanları, başka iş için kullanırsan tabiatı bozarsın.

Burada kardeşler,

Şu ayrımı yapmak istiyoruz. Tabiat bozuldu. Neresi bozuldu? İşte dereler kirli akıyor. Doğru, derelerin kirliliği tabiatın bozulması. Peki, kadınlar erkekleşti, erkekler kadınlaştı. Kadınlar kamyon şoförü, tır şoförü oluyorlar. Bu tabiat bozulması değil mi? Erkekler evde ninni çocuk sallıyor, kadın tır şoförlüğü yapıyor. Hiç mi bunda? Buldozer sürüyor kadınlar. Böyle şey olur mu ya? Köyde, kahvede erkekler, çay, sigara içiyorlar, kadın tarla sürüyor. Tabiata aykırı değil mi bu? Tabiat derelerden, ormanlardan mı bozuluyor sadece? Köy meydanında lakırdı lururdu etsinler, yetmiş yaşında kadın otuz yaşında genç kadın sırtına bebeğini bağlamış, güneşin altında orada tarlada harman yapıyor. Erkekler de köy kahvesinde oturuyor. Tabiat burada bozulmuş. İnsanın tabiatı bozulduktan sonra dereler aşağı doğru değil, yukarı doğru aksa bile bir değişiklik değil bu. Dereler kirlenmiş, nerden kirlendi? İnsan kirlendi. Beşik sallayacak yetenekte yaratılmış insanlar, kepçe sallıyorlar. Dünyayı sallıyorlar. Böyle şey olur mu? Fıtratla mücadele etmek, ters gitmektir. Aykırı gitmektir. Çocuklarımızın yetişmesinde, siyasi hayatımızda, siyasetimizde aynı şekilde aile hayatımızda, aynı şekilde iş dünyamızda. Başka bir örnek vereyim:

Yani sen kardeşim kaç yaşında bu marketi açtın? 26 yaşında. Bundan önce ne yapıyordun? On tane on kaç yapıyor söyle derken on dakika düşünüyorsun İstanbul gibi canavar gibi tüccarların olduğu bir yerde market açtın, on gün sonra geldin iflas ettim diyorsun. Kardeşim sen köyünden gelirken iflas ettin zaten. Ee çekirdekten yetişmişliğin var mı? Hiç üst üste üç defa aldım verdim lafı kullandın mı? Hayır. Ee bu marketi neye güvenip açtın? Herkes market açıyor. Herkes su bayisi açıyor o da su bayisi açıyor. Kardeşim sen çorak Anadolu'dan geldin, şişe bile görmedin hayatta. Niye su bayisi açyorsun? Ee herkes açıyor. Hayır, hayır. Her meslek için Allah bir insan yaratmış. Sen kör taklit gidersen olmaz. Sen tornavida tuttun mu ilk işin elini delmek olur senin. İnsanlar bir tornavida tutmak için senelerce çıraklık yapıyorlar. Sen markette bir tornavida gördün, bir de vida aldın ustalık yapıyorsun. Çocukla ne farkın var senin? Çocuk da babasının aletleriyle oynuyor.

Fıtratımızla sürtüşüyoruz, ondan sonra da işler ters gidiyor oluyor. İşler ters gittiği yok kardeşim biz ters döndük. Hani meclisimizde fıkra meclisi değil ama çok güzel bir örnek: "Ee adamın biri trafiğe ters girmiş. Koca bir caddede trafiğe ters gidiyormuş. Polis de anons etmiş: "sürücüler dikkat edin bir araç ters gidiyor" diye. O da çıkmış camdan: "memur bey yanlış söylüyorsun hepsi ters geliyor" demiş. Şimdi kardeşim, bizim yani çocuklarımıza uygulamamız eşlerimize, uygulamamız, ya olmaz bu adamdan kardeşim doğru dürüst bir mücahit. Bundan ne yapabilirsin sen? Bekçi olur. Bekçi yap. Buna niye vakıf teslim ediyorsun? Bunu niye köy derneğinin başına getirdin? Bu köyde dağda koyun bekleyecek adam İstanbul'daki köy derneğinin başına getirdin soydu soğana çevirdi derneği. E burada mesul o elbette Allah katında. Ama hiç mi hırsızın suçu yok? Onu o derneğe getirenlerin hiç mi suçu yok? Ailemizde

ticaretimizde, siyasi anlayışımızda, ilişkilerimizde, örf anlayışımızda, eğitimimizde kesinlikle fitratımıza dikkat edeceğiz arkadaşlar. Aksi takdirde işte görüyorsunuz öküz bile dile geliyor. “Yapma bu aykırı senin fitrata” demek zorunda kalıyor.

İnşallah bu konudaki dersten kendimize pay çıkaracağız. İnşallah. Yani mesela şimdi ben bunları söyledim içimizdeki yaşlılar: “ee bunları yeni çocuğu olanlara söylüyor herhalde”. Hayır, hayır yeni çocuklara söylemiyorum, hacı amca sana da söylüyorum. Gelinin işine karışma sen camiye git, kahve yaparlarsa iç, gençlerin işine karışma evde. Bu modeli alma, bu renk iyi değil. Senin gözün bozulmuş, doğru dürüst bir şey gördüğün yok, yedi numara gözlük kullanıyorsun hangi rengini gelinine tarif ediyorsun. Fitratla ne uğraşıyorsun ya, gencin fitratıyla? “Bizim zamanımızda sorardık babamıza.” Kaç defa perde değiştirdin de babana sordun. Perde mi vardı senin zamanında. Yani haddini bilmek fitrat üzere gitmektir. Seksen beş yaşındasın, otuz yaşında iki tane gencin hayatını yönlendiriyorsun Allahtan kork ya. Senin zevkine uymak zorunda mı onlar?

Kardeşim, işte bunları Peygamber’den dinlemezsen, Kur’an’dan anlamazsan aleyhisselatu vesselam öküz dile gelir anlatır sana ne yapayım. Bir başka mesele: hadisi şerifte ashabı kiram öküzün “suphanallah öküz konuştu” deyince ikinci örneğini nerden verdi Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem: “bir de kurdu anlatayım size” dedi. Kurt koyunu kaptı kaçtı, yaratıldı, koyun ne için yaratıldı, insana veya kurda yem olmak için. Başka çaresi yok. Yani koyunun kaderi ya insanın yemi olacak ya a kurdun yemi olacak. Kurt benim zannetmiş, kapmış onu yakalamış. Hayvanı gitmiş yakalamış çoban. Bunun üzerine kurt dönmüş: “iyi iyi bugün kurtardın bakacağız” demiş: “bir gün benden başkası beklemeyecek bu koyunları” demiş.

Şimdi kardeşler Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem ashap o gece çok üzölmüşlerdi de onları teselli için masal anlatmıyor. Bir kurdun elinden kurtulmuş koyun fıkrası anlatmıyor. Söylediği sözden âlimler yüzlerce anlam çıkarmışlar:

1. Bundan on asır önce yazılan hadis şerhleri kitaplarında çobanlık mesleğinin insanlığın literatüründen kalkacağıın anlamını çıkarmışlar bunlar. Yok, kimse çobanlık yapmak istemeyecek, hadisi şerif buna işaret ediyor demişler.
2. Anlamışlar ki bundan insanlığın geleceğinde kimsenin malına sahip çıkmayacağı, kurtların bile ağalık yapacağı dönem gelecek diye anlamı çıkarmışlar.
3. Anlam çıkarmışlar ki kıyamet günü ey çoban senin derdin koyun moyun olmayacak. Sen o gününü düşün, benimle uğraşma, bıraksaydın yeseydim bunu ne olurdu diye mesaj verdiği anlamını da çıkarmışlar.

Hangisi çıkarsa çıksın biz evvela kurtların dilinden anlayan Peygamberimizle iftihar ediyoruz arkadaşlar elhamdülillah. Ne derin dünyalardan Cebrail’den duydu bize anlattı, kurtlardan duydu bize anlattı elhamdülillah. Burada bu hadisi şerifi konuşmuşken Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem hayvanlarla ilgili bize aktardığı şeyler bununla sınırlı değil arkadaşlar. Onu da bilmemiz lazım. Mesela: “Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem bir yol esnasında bir yere giderken bir deve, Efendimizin yanına yanaşıyor, onun Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem kulağıyla dinliyor. “Bunun sahibini bana bulun” diyor. “Buradayım ya Resûlullah!” diyor. “Hayvan seni şikâyet ediyor, çok yüklüyormuşsun bunu” diyor. Olur mu? Olur. “Peki ya Resûlullah!” diyor ona. Başka zamanlarda başka hayvanlar Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem konuştular. Hayvanın ağladığını gördü niye ağladığını anlattı.

Kardeşler, Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem Efendimiz insan. İki kulağı, iki gözü var ama bizim bildiğimiz insan değil. Onunla ağaçlar da konuştu. Elinizdeki broşürde göreceksiniz Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem Medine’de bir kütük, hurma kütüğünün üzerine çıkıp konuşma yapardı. Bildiğiniz kütük, kasap kütüğü gibi böyle bir kütük. İnsanlar oturunca üstte görünsün diye. İşte ne kadardı Allah bilir. O kütüğün üzerine çıkar ayakta konuşma yapardı. Sonra bir kadıncağız dedi ki: “Ya Resûlullah! Ben marangozluktan anlarım, sana güzel bir minber yapayım.” dedi. Ve Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem üç basamaklı bir büyük minber yaptılar. Minber şimdi camilerde Cuma hutbesinin okunduğu o merdivenin adı. Minber onun adı. Onun üzerine çıktı, aleyhisselatu ve sellem Efendimiz konuşma yaptı. Bir Cuma günü o minberin açılış töreni oldu. Ashabı kıram o kütüğü kaldırdılar, bir kenara attılar, o minberi getirdiler oraya koydular. Şimdi hacca gidenlerin gördüğü yerde. O minberin orijinali değil ama yani yer orası.

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem minbere çıktı, hamd etmeye başladı. Konuşmaya başlayacakken bir çocuk ağlamaya başladı. Çocuk görmüyorlar, çocuk sesi duyuyorlar. Döndü baktılar ki o kütük ağlıyor. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem konuşmasını yarım bıraktı, indi, kütüğü bebek gibi kucağına sardı sıvazladı, sıvazladı: “bunu bir yere gömün” dedi. “Bu üzerine çıkıp benim tekrar ayet, hadis okumayacağımı anladığı için ağladı” dedi.

Arkadaşlar, bu Buhari’de bu hadisi şerif ve müthiş güçlü hadislerden biridir. Çünkü bine yakın sahabinin önünde oldu bu olay. Onlar torunlarına anlattılar bunu. Yani Kur’an düzeyinde güçlü bilgilerden birisi. Kur’an gibi değil şüphesiz. Efendimiz’in büyük mucizelerinden bir tanesi bu. Bunların hepsi bize neyi gösteriyor? Efendimiz’in mucizesi işte bak ağaçların dilinden bile anladı, değil arkadaşlar. Yıllardır deden Kur’an okuyordu, deden öldükten sonra bu evde Kur’an okunmuyor, o ağaçlar bile, o mobilyalar bile ağlıyor. Niye bu dersi çıkarmıyorsun sen ondan? Senin evinde Kur’an sesi duyulmuyor, ağaçlar bile perişan niye duymuyorsun sen?

Hacca gidenler Medineyi Münevvere’de Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem mescidinde Osmanlı zamanından yapılmış, beyaz mermerlerle olan bölüme dikkat ederlerse her direğin üstünde direklerin hatıraları vardır. Oradaki direklerden birisinde ağlayan kütük direği diye yazar, Arapça lehçesiyle. O kütük, o direğin altına gömülmüş cenaze gibi. Onun üzerine de o direği hatıra olarak yapmışlar. Yani biz sanal bir din konuşmuyoruz arkadaşlar. Elhamdülillah kütüklerin, ağaç parçalarının bile ağladığı ve ibret aldığı bir dinimiz var. Kur’an’ımız var. Zikrullahımız ağaçlara bile işledi.

Hem de arkadaşlar, o kütük kuruydu şüphesiz, yaş ağaçtan kütük olmaz. Kuru kütükler, damarlarından su çekilmiş kütükler bile üstünde “suphanallah” denince anlıyorlardı demek ki. Bu masal değil. Hadisi şerif. Takvim yaprağı bilgisi değil, Resûlullah sözü aleyhisselatu vesselam. Şimdi biz bu tip mucizelerinden aleyhisselatu vesselam Efendimiz’in bu bilgilerinden sadece bir kültür olarak istifade edersek yazık emeklerimize. Hayır, ders çıkarmak zorundayız. Öküz konuştu, kütük ağladı, ağaçlar önünde secde etti. Biz neredeyiz kardeşim. Biz neredeyiz? Bir kütük kadar olmayacak mıyız? Benim evimde Riyazu’s-Salihin okunmuyor kaç senedir. Suphanallah. Yahu kuru bir hurma kütüğü bile arkadalar artık hadis okunmayacak beni attı bunlar diye ağlar. Bir Müslüman benim evimde bir sene oldu Riyazu’s- Salihin okunmadı demez mi ya? Hiç mi ders alamayacağız biz? Böyle olaylar işte öküzleri dile getirdi. Allah dininin en iyi, en sadık Ebubekirleri, Ömerleri olmayı bize nasip etsin arkadaşlar. Umarım Allah-u Teâlâ feyziyle, bereketiyle bu dini yaşayıp Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem şefaatiyle cennete girmeyi hepimize müyesser kılar.

Ve sallallahu ve selleme ala seyyidina Muhammed ve ala alihi ve sahbihi ecmain.
Velhamdüillahi rabbi'l alemin